

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 9 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

copi græðingar

Hinni upphafl. tilh. næ. um 2 q. gr. (þr. f.) var ekki breytt; n.d. at fari en hev skiftir mihi (3. megr. einumgris fald inn). En: e.d. var valt. g. fram svöldi brotth.:

"vart; á hafið minn einn fyrir breystinum; þeimur deild, skul a mið senda hana til hinnar deildarinnar til einn- og annarskr. sko. vegnum um fríttu annarskr um lega- fóru." A-1196. Þessi brotth. var tekin afur. B-2115.

Bhr. (8f. 8f.) var fram brotth. vit 3 30 (þar sem notin um brotth. og hafði: n.d. dreigit öll ákv. um þær: einu agins) um, at fyrir legafóru. komi i sam. f. megi þó engi gera brotth. um önnur atvist en fari, er sin deilhin, en síðast hafði: fyr. til meitfæðar, breytt; vit þá umur." A-1731. Þessi brotth. var samþ. B-2115

vit 3. umur. 2. d. hvarft V. g.; gretj. g. og fóh. fóh. fram brotth. um at 3 2q. 3. megr. i. f. orðið ist eins og en i b-1905. Þessi brotth. var samþ. B-2120

-5 n.d. var fyr. samþ. óbrot. vit um a umur. B-2121.

Því umur. en fessa set andi laug fór um a umur.
Fransur. re. i. n.d. Megr. Andur. segir at vöttava.

Gjengsbó p 1905

Hafið gött at taka þat heint fráum : löggurum, at
fáttlu. megi vera upp : samein. f. Meni ekst þó
sjálfsæt bora sjaldan fyrir. Þau eru : þó borin
upp til. sem málsröður á hundru v.h. Einig
molti : vera þau upp til. en svært : alþ. hins og
meini fers, alþ. hinsarðum o.s. frv. B 2076.

Arun Jónasson telur enga ástæðu til at hafi
það. sem boran upp : samein. f., þat hafi annan
blutverk. Vill þó ekki halda fessu fast fráum.

B - 2091.

Stannes Hafstein segir : e.d. vegna brot - seman
um brot. : samein. f., at þat sé at allegra
verbefri samein. f. : lagosmíti at skera sér
í grunnum miði deildanna. En hingat til hafi
meinu þó að það borit upp : samein. f. - brot
alveg inn töllits til hvort nobsken á grunni
engu hafi aðið um þau at ríti miði deild
anna. Fetta hafi skopat himi mesta rugl-
ing, einhvern um meit farið fjárl. og leitt
til at meini hafi aðið knæddir við at lāta
fjárl. Fara fyrir samein. f. B 2108-2109.
H. H. lessur og heldur á móti, at það verði
sendur frá einni deild til annan eins og

201. 9. ðagur

þær varan heafðar; þær sé ekki annan en fórum til at líssa afir skotum eða ósk, sem vel má gera skiljanlega, fótt orðalofti verði ekki eins; báturn deildunni. Hér at lenga fól. : rann. f. mótí fui sín óhverflegs meðbára, at e-d.-agr: alveg at hætum hóvinu nema ástabil voru „kvalificerat meðriti“ en slíkt voru fártent at heimilt voru óhverfjöldum.

B. 2113. 1. dag, -9. maí; yfir varan sín. Það var fyrst með skil iddu af B:O. drafst til:

-1988-8

minna-tíð arnar -b-; rípas myndar enst
og alltað með tvo, -9- minnus; -tvo með
vín örðum heitinnigal; -9- minnus infadrar
fólti tógvinni miði; sunnileik illan í gumi
-tvo-9. minnus; yfir tíðum tökum af minn
-tvo-9 meðan tövud fólt en illi si gula
-tök illan í tövum með eru tólv fóld með
-tvo-9 skemmtir tógvinni fóld stóri -tvo-9
fólt go -tvo-9 tógvinni með undan, en
fólt to tvo ríkibus tólv fóld minn tvo, 1-9
1901-8018-9. -9- minnus rípas með -tvo-9
tólv-tógv tvo, fólt í undan go með. 8-9
go eins minnus 2-9. Níð minn byrðum

Till.: Lf. off

þingalda. 1881.

A þingalda 1881 kom framr fráttur til. um at mæð settu nafn til at alnuga skólanir og lema með till. (I. s. 38). Forseti: m. d. gat pers (II s. 1093), at henn taldi at persi nafn gyt: rett eftir q. gr. þingalda.

I lagi bijöng Einarsdóttir hefti stofnast ríðst „bjölf gjors Sigurðssonar“, en „alþingi“ skyldi ríman verða á sunn notkun henns (I. s. 408). Þeir m. d. komr fram till. (frá TN. Gunn.) um at skipta nafn til at segja álit sitt sunn. hvernig þingi Skuli varit (I 327). Þeir nævnuði Hálldor Þór. Fr. þei fram, at mælit heyrnt: ekki undir „alþingi“ heldur þingaldainn privat (II 1104). Persun mæltum TN. (1104-5). Þær. Skíld agerir vát fyrir, at deildarum boni ekki sannar sunn mælit og henni fót þei at hónum at landa: sameinum þingi, og talar henni þei heppilegri, at fót þei einum aðgang og verði ekki einum. nott. (1104). Jón Þólfsson talar og at e.t.o. heft: að hætar vist at vera till. upp: sunn. f. nái þei „alþingi“ standi: bréfir u., þei at ekki minni vanlegt, at þingssóleytanir gangi frá sunn deild til sunnanar (Forseti: „fir. fót er alt: II“)

1881. desember

þá sé þat a.m.k. óþörf tímaböf (1105). Tr. g. regist á hita, at i sameinum f. boni ekki nema þær meil, ar deildirnar ekki geti kommit sér saman um. Þá er sú augurið a.gr. milli deilda frams bonum og vildist sér þei ríth, at meilt varst: fyrst: personi deild (1105). Frekari segur. undra ekki, ar nefnd var bonir.

Héðin var sós frams megin um stjórn sjötins, ar fyrst voru sampl. i m.d. og sítan a.d., og skuldi „alþingi“ velja þrigja meiri til at veita þvert laun í sjötnum. (I. 555. II 1105-q)

Í málinu ít af umhöðsleira fóru jónssoðan: Ellist. óváluverum sampl. m.d. till. um ást. d. til at. og skuldu tvær deildar meiri bonir til at gefa fjaða bonum frum: Danm. (I 519). Í unum vor hent a, at bostar. munda af person tiljast og aði þei till. og at fáva fyrir a.d. (H. Sk. Fr. II. 1130). Person vor sevor, at um fetha voru ekki ákvættir mi, og sendimenn yrðu at fáva upp á eiginum bostnot: fáinni vor, at fá bonum endursgr. meit aðbaffjörl. sítan (Amlig. H. II 1130). Menningin voru bonir s. 1133. Þá fóru 1883 þau sós fyrst: H. f. þat fær upp borga meilt: bostnot mið fyrir personu einhverka fóru alþingis bostnot og sampl. H. f. þat. B. II d. 210.

þringask. 1881.

A s. 1166-7 sýnist að vati fyrir færri af fornata n.d.
at þringaskál. geti komist fyrir samansæð þring.
ef deildirnar komi sér ekki saman, en i þessu
föllelli sé tómi ekki megar.

þer. og mæla skarina og spær um föll.
vitro. alþ. hinsi.

Fsl. ofl.

1879

Týrin feng kon. till. um bægging á hini hender alþingi
og söfnum hæðrins? ^{páh.}

Til at standa týrin gessi verki að samt Stjórnunni tilde
skýldi lejosa „refud af þingmönnum“ (upphaf. till. sér. I
368 um i meðfert breyktist till sva, at sett skýldi refud af „þinum
þingmönnum“. Guðnir ír meðri og fræmar í spri deild.“
(I. 536.)

I unnr.: n.d. segðr Þóll prestur Þórsson, at sein skildist,
at þetta mið heyrði einum að undir sameinat fengi, án
þess at rökrugðja bat návar.

Forset. (Jón Sig. Gaðb.) „Hér blandant ekki hugar um þat,
at þetta mið gerðu réttu leið, fyrst til fessarar deildar og síðan til
hunar spri. Þat kom fyrst fjarlega vegum. Engin mið vanta
hunar undir báðar deildir sameinastar: eins, aðrir þingstépuun
og ekki miðrins.“

Framsm. Guð. Th.: „Þat er að vittat, at meðri deild fyller
ekki ein um mið þetta, heldur alt fengit.“ (I. 465).

Ætlant var til, at nefndum starfð: milli fingu, en forseti
n.d. tekur fránn, at hinr get: ekki verit skev.

Stjórn. 322. slíkt „get: ekki að sein staf“. Annaus
einn ókösar skotanir mæra sunn ekki hennar, en hei
þarf ekki að rekja þat. (II 465-471)

Nefndum eitt voru sunn horðar hvar hóppur í sunn deild,

I umr. um leiðinum af þennan gagn fanns. II q65- q80
 segir Þórir Þórsson (Lander.) s.d., at henni sé fari samhála, at
 ekki ségi at breyta lögunum at spör fr., og at fr. lefti komið
 fram: persónu deild (s.d.) og einstakir meiri fylgt henni
 frans, æt: e.t.u. varit ást. til at seðja valasendin um heimt
 fr. vani tímabundit seta hvert fyrðin óskat; eftir fari,
 en mið left: m.d., þar sem sinn satu fyrðir þi. pers.
 sambugt þat og fath: sér fá aþvergtað hlut; at felle þat.
 s. q78.

I. umr. um fjarönd. 1878-79 (II - 408-434) segir
 Þórir Þórsson, at atakfjárvætinga vald stóða s.d. vani
 notabund sér stólk með tilliti til fjárvætinga. Aðal fjárvæld
 spinaður er: at vera lyja m.d., bæði af þei at þær vinni
 fyrðir menning og af þei at með við dildin fengi öll fjarvial
 fyrst til umr. og fari vani langt um hegra fyrir hana
 en fyrir s.d. at henni sér málvernd. fjarhag landmáls.

I. s. löndum vani gettu ^{áhent} miðurbund, þannig Englandi (B.Th)
 blaw) & bæti sé gráleith at heva m.d. seman við House of
 Commons og e.d. við House of lords. En heft sem
 spinaður sambundit lið: sé gjort, at allar hinur sinnu
 ást., sem komist lefta fari til leidur, at með við málset-
 urlaa left: meiri part fjárvætinga valds, þar yfir at
 heimile m.d. likt vald hér. fegur mið gjörd; spinaðing

1879.

var fjærveiting, sem m.d. heft: rannsp., gæt: henni ekki, menna nýjög miklar æst. varu til þess, verit með at fella hana heim í deidinni, og fegar sva got: spurning um nýja fjærveitingan, vildi henni fáta hana við framt til m.d., ef ekki nýjög mikil væri að móttænni, sva at m.d. fengi teknifari til at innþurða hana. Þat væri vonta bætt mit, at m.d. fari at bæta ut í landsins at öþörfu. (419)

Einvíkur skild met með: álit: gđ, at e.d. eftir hvarf fjærveitingan svæti at binda sig nið þat, sem m.d. heft: innþurðat, og vitnast til Englands. „Hann fyrir mið læst: vildi fráhita sér, at fara eftir þessum, meðan eigi væri af sér tekinn sá ritur, er henni, sem þingmáður, heft: til fjærveitinga“. (422).

5:5 aina varur: fjærlaða : e.d. taldi fari fórran rétt at vísda sva fjærveitingavalel m.d., at fáta andam henni, ef landstjórnin eft: at fara ~~með~~ frams, sem vera henni, fia eft: m.d. at vísá meðan i fjær-löggunum, og hafa meira fjærveitingavalel en e.d.“ vitnum: ófrit: Dauði. vagna þess, at e.d. heft: regnt at næ at almenningum gfi fjærheg vikirins, at

velja síðum ófrit milli deildarinnar varí því ófyrir gefan leggva, þann sem varí varí hit sítast að fyrre ljórtina - (s. 388)

Hegnus Stephanus bender einhvern á, at m.d. hafi vit
síra um. breykt því, sem hinn sjálf hefti líkilt
frír sér fara átun; og þatt: sér eigi vit eiga, at
m.d. hefti: e.d. skilt. En nánum hækki þó meðlit
banni fyrir sams. fyrir og m.d.-mennum fái hort a
at Þessa þat, s. 389.

Landsbólt. taldi ekki taka því at fara til breykt
sír. min. miðla miðla miðla milli deildarinnar (389
og 393) eða því segir M. St. L., at þat sé
hegast at gera: sams. fyrirgi 393.

"I sams. fyrirgi heira um. fjárl. vatn at
Avald. H. sér stablega á Eir. Hild fyrir at
henni hafi breykt: et tvaust: fyrirgrins, því henni
hafi verit horinn; hit „vintulega set: : e.d.“
; tvaust: fers, at henni got: vannager vannar-
gardsins alþigtunar og ef til henni vera öruggur
andri gismetur en beth is manna flokkarsins: broddi
fylkingar“ s. 396. Eir. Hild. vorat: , at henni
hafi eigi verit horinn til at vera á móti: enbun:
henni vildi einnig vinni hevni: stótt fers ríttar.
en henni hevi“ s. 398.

Gæslurtsj. 1911. A.T. Þór. f.d.

22. nóv. 1909 vélr. gæslurtsjónum laensbankans
frá störfum. Fráum til ávansta¹⁹⁰⁹⁻¹⁹¹⁰, eftir henni fráriðum
gæslurtsjórar að gagna störfum skr. l. 14. 1885^g
lg. Skr. 370 þeirra l. hafi: vhl. heimild til að vélga
gæslurtsjónum frá um standarsakir. Fornleg
heimild vhl. til frávileiningarinnar fráum að ávanstu-
num var farið ekki ríkengd. 1. jan. 1910 leanus hins-
vegar l. 12. 1909: vildi og skr. 1. gr. þeirra
var talit, að gæslurtsjórar losnir af deiðnum
vara í alsetjanlegir af vhl., enda er þat bein
e contraria á lyktunum af álew. gr. um banka-
stjórnana. — ^{A felta (allt) 417} Með domi domas VIII 380 er
frávileiningin talið ólöggleg fyrir að fari, að henni
hefji verið fyrir full og alt en ekki þem standar-
sakir, en til frá einfaldum frávileiningar hefji
ekki verið heimild skr. l. 1885, enda hafi: vhl.
^{vit með þinginum} l.

frátt fyrir fessa doma 4. júníðarins vildi laundsfj.
og bankastj. ekki viturleyna gl. l. senn gæslurtsj.
og skrifat: henni farið hefji: farið hein.
umur hennar, enda hafsi verið gengið freklega á
væði deiðarinnar með frávileiningunni B.I 318-311.
Sviþat ekki skrifat: E. Þr. Nð., senn hafi: farið
hein. B.I 320. Þegar gl. l. megin áhverfu á, að
síða gengið hefji verið á væði ^{24.09} þinginum Regjaverði

Ed. at segja hevur sé lög. gæslustj. hennar. B.I 367,
363, 364, 367^{upr}, fr. H.B. segir, at deildinnar býði sinn
gæslustjórum hevor, og þei verð: hevor deild um sig
at skera in heim, hevur hennar gæslustj. eiga at
helda set: ða ekki. B.I 370. abr. 397, 401, 433-434.

B.G. heldur þei fram, at hringplast var gat: sé at
deildin teknar sín döinsvald: þessu mihi, sem en se
þauðið er um ^{þ.} (þ., þær aldrei dæmt þær), funder
eina hinn rekur meira sjálfin seti: deildinum
og fettu sé aðst með at hor. Fyrir. t. d. B.I 390.

og S.G. H.G. heldur hinn sama fram, en t. hér ^{a. u. b. gangar til hér. felli} at
deildin gat: mi varit nijan mann: at at Hr. S. T. fa
bundus hennar á, at N.d. hafi nýlega skipt vænslónum
: spæta mihi, og t. hér þat hundarisslyðdu. vit N.d. at gera
ðaki till. um mihi fyrir en N.d. hafi líka í hugið þat, enda
lit: þat ein leumi lega ut, af önnur deildin hafðist
þess at gæslustj. sinn varri settur aftur inn, en
hun t. gerð: þat ekki ða legt: á mið: fyr. S.G. Hjörð.
A.S. 31q-323. B.I 406 ss.

Í Ed. var loks samþ. þá. þess quis, at Ed. skorat: á
vh. at blautart kafarlaust til um þau, at teknit verði
mi þegar við Hr. G. sinn gæslustj. : hr. ogat honum vart
greidd lögnat gæslustj. henni frá 1-des-1909. Fyrir sam-
með 9 at hor. gegn 3, ritara 8 gegn 3 (Hr. G. greiddi ekki at hor.
: ritara skifti). Hrin varan van falt at skora á vh. at
endurverpa honum í lagi Borgarsýslasafn Reykjavíkur

Gæslustj. 1911. Að: Þeir fó.

rétt henn og leiðarinnar ógagna. vñ. og bankastj.
Felt 5 ægrar. A. 317-318 og B.I 440 - eru meist
i heild: Ed. B.I 317-440. A. 318-323., 1244
-1301.

Í N. varin komin Þ. skr. til. og J.G. frá Glanni fram
þá, og þótt átvar en till.: Ed. kom fram, um at
Hd. skori á stj. at gera min fegur; at stut væitstofu
til fess at gæslustj. sá, sem seti eiga át eiga;
stj. ll. skor. kom. Hd., geti fegur tekit seti
sem gæslustj. vit ll., og sá: um, at hennum verð
greidd gökunum sin, sem gæslustj. er ekki, frá
þeim degi en hennum var vikit frá stofgi inn
vit bankaum. ~~A. 237.~~ Málhinur var virsat til
vannsökmunn. - Hd. Minni ll. legð: til at till.
vari sungr. Legger henn óhverslu á, at hev sé henn
rétt alpinus leildarinn at velta og tiljöti henn
réttvarr beggja at vera minn sungr. Vir henn
dó mostólmuna um gæslustj. Ed. megi fari heimfari
á gæslustj. Hd. - Þús og vísir standi síðuleikar,
at vñ. álti: e.t.v. vit sjá vernt at gera nökkrum:
málhinur fyr en d. haf: leit:ð uppi ált sitt. A.

417-418. - Minni ll. tóluv vñ. skiftir haf
þri fyrðingar, at till. sé óvitrigandi. Títanlegd sí
at Hn. J. telj: skylde sínar at gera fettu hvarat,

Nd. - seði. Þó bent á, at miðlit : heild sé ennar fyrir dómstólkunum. A. 437-438.

þr.-g. tekeri: sunn. sjálfsæst at býta aftur virsk. díldinn. innar, því at þurugt liggir einháðin á því miði hever sé fyrir fess og hever ekki. B. II 2034.

g.-fl.-seði gæslutj. Þóra óþurugt fyrir umhjóðendum sínum og umhjóðendunum sé f.d. þóra um sig og þenna rétt geti þurugt ekki gefit aftur. B. II 2031.

Sk.-fl. - tekeri ~~og~~ til að veitt báttum gæslutj. upp-
~~reist~~^{komum} ~~leit~~^{at} gæslutj. ~~og~~ ~~at~~ ~~leit~~^{at} hafi auga vit at býta. B. II 2037. Hengt
sé, at Nd. sé einháðinari i málinu, því at ej hafi
vilt gæslutj. frá og þenn geti sinnig hafit fráviken-
inguna. B. II 2038. Kr.-g. hafi þegar skipt landbankut;
at taka vit gæslutj. Ed. og sé einhennilegt at þann
hafi ekki aget sanntvarandi ókvördum um gæslutj.
Nd. B. II 2038. Sk.-fl. var fram völstudda degsins
fess díris, at met því at n. a. en Nd. hafi skipt til
fess at rannsaka landbankum. hafi enn ekki lokit
störfum, og ekki sást aðgrein fess at málinu viði
eftir virsk. skiftins allt öðru vizi vit en þegar þó
var boðin fram, teknar díldinn fyrir næsta mið
á degsins. B. II 2037. Höfði degsins var f.d. 14 at kr. gegn
11 en fát. samf. 15 atkr. gegn 10.

Yni slægt
þingsskýr. 1891.

Skuli Thors. og Jóns Pálsson voru fránum fyrir um, at
m. d. allp. álykti at skora á vottajafu "S. L." at leggja fyrir
allp. 1893 undanlitðata íslum, semda af verkfrestingi.
Um kostnads við laugningu málþrótta (telephon) milli
mánaðar tild. stóð a í landinu. B. 383.

"Í umr. bandir fyrir Spávarinnarsor à, at b. t. s. sé ekki frá
m. d., en ekker fái s. ekki til at málinum vorti gert,
eftir því fó at koma einhverns stóðar frá, hatt s. við,
at stj. sjá; ein ekki fari at lita vanja íslum um kostn.
Meira henni s. ekki fái til fers. B. 1426-1427.

Jóns Pálsson segir, at fyrir. hafi hugsat sér, at ef till. fengi
götan undantekur meði: fái ljósfræmslug í fjörlögum, sem
einn varur ekki kominn alli heit agnum fengit. Einungis
sé sér mikil fái ekki til vegfrestings í fjörl., at henni
mánuði mega nota til fersa starfa. Enn fremmur s. ekki at
ha, at samþykktir „þaunigj" fersa till. einhverja, fái meði
fái heit á fjarveikal. og en fari ekki vegna fersa aðt. til at
vísu till. frá. B. 1428.

Jóns fari. fái vegfrestingunum vorti notatur þarf ljós.
Vottinsku eru at situr fyrir fari kostnads umara.
Sk. Th. Ekki held: að vit at setja inn i till. áker.
Um hvernig kostnadsu skuli greiddur, og ef „þaunigj"
samþ. till. fái mið stj. gagna at fari við, at fari

Björnur
1931. 3. 20.

annun eining samþ. at borga ut fr. fæt, sem þarf heini til framkvæmdar, t.d. með arðaþjárvætingum. Eining heast af fæt spæti: hætur fara at setja í fjárl. akv. um at bortna skuli græddur, af stj. teknar till. til greina. B. 1429-1430.

Eir. Þórss heinni eigi mit at tekist varni upp í 919 óákvætingum at bortna. sleyldi greita, vills heldur at ákv. fjárvæting verði sett í fjárl. B. 1430

fætta var vit fyrri unnu. og var till. samþ. og visat til 2. unnu. með 18 ákv. til tiltekið var 3000 kr.

wit 2. unnu. Spytin fáli Þórss fórum till. nökkrum varlaga. varit. heim bljóti: at hafa fjárvætlit í fær með rín; en ein eigi a.d. ein at fíalle unnu heina; æt: fari vel varit, at a.d. varni heini með fallin, en af fari æt: leith, at a.d. feldi burt í fjárl. auk. fr. fæt, sem þarf heldi: varit sett til at greida bortna vit framkv. áh. N.d. fagrft: fari at vera sva samtaka: fersum mál, at heim æt: að vist at æta komit fram fjárvætingum i sameinsættu fyrri. fagrft fagrft mótmagnum a.d. B. 1522-1523.

Gens Þórss bendir sunn á fjárvætingum til vegfæðingum sem heinn teknar megi, at nökkrum segt; nota í fersum slægnum. B. 1527-1528.

S. kirk. Th. teknar undir fætta. B. 1531

heimur. Skalðor regni fyrst formhlid máltein ökuppileg og

1875. enni eran - la. frum
borrar 2 toll. ven ~~at~~^{ab} skipta n. t. a.
ibuga val fagur ^{or-P} bl. attleit verð
~~E. 311-312, 356~~ ~~E. 311-312, 356~~

1877 3 fol. engar formniðir.
II 597, 610-12

· með sigl. sigrar frumtengi meðlit. all
, P - J, C - pp. pl. verð - E. o. EP. verð

S. P. o. pp. verð. sk. - sk. - sk.

Uur. um heort fer.: d. eiga- at greita abo.
veit fer.: spinni von ~~at~~^{ada} heim. heildur felli fer.
Ta lit- daga úppi. fskp. 1894 - 7 - 8,
fskp. 1915 ~~7. 8. 9 - 10,~~
fskp. 1913 ~~5. 8. 11~~

Nd. heildur miðum of lengi lyði sei.
fskp. 1913 5. 8. fskp. 1914 3. 6 - 7,

Hólist-dle. fskp. 1914 5 - 7 - 8

I vandrurstílli. 1909 er þat miða. Fórt fram
sem ein megin ást. fyrir áskorunum, ^{hl.} um at segja
af eir, fyrir hennar hef: „engjít fórent à miði vilja ísl.
þjósenda, en henni valdi sítart þaði. Þau!“ A. 106.

Fórt a tónum H.-H. varlegt, fóri at báðir feir meiri
sem hin sé um at vata L.-H. B. og St.-St.
hef: blott: all-mikil fylgi: feir lejörd. en feir
hef: bæt: sig fram!, auk ferss sunni fall fiuma
i fersum lejörd. ekbert um, at feir hef: ekki
getat mið lósum. i öðrum lejörd. Fráleitt, at: ísl.
þjósendur hef: ekki. verit à miði lósum. feirra.
Mengin slærðurinn meiri tólf: fórent à miði, at
ekki hef: lejt: eins manni at lejósa vina meiri og
eimmitt fersa, fær sem feir hef: báðir verit með.
samboðum. og fóri meira kennregertir fóri næsta
stórmáli, sem fóru engi at fíalla um. Tilg.
mið þaði. ic ekki at eins sá, at gera Ed. í halds.
sannari heldur fult eins mikill sá, at kveggja
þingjini meiri met grundarri og mangvíslegri
flekkingu à miðlunum. Lósum veit: stj. at velja fó
meiri, sem hin álti hefja vötta skotum à atal.
miðlunum. B. II b21-b22,

Ógjörn Johnson telur val fersarora meira ekki
verjandi met fóri, fótt feir hef: blott með mörg
áber. við lósum. Eftir fóri hevert lejörd. à landinum

at senda einbúnum um innri bl. fulltrúja à þing
met hiðumur, B.II 642

Eggert Þáldason telur at lílegt gyllsæst, at
þjóðum telj: fari at lílegt: meira mæta, at stj.
velji fari meira, en standi henni næst: skotarum.
Fullkomul - at lílegt, at stj. veldi fari meira en setu
: skotum., því at þeir hefði sinnið verið meira,
sinnið hefði heft - átt à þingjum at færði sinni.
At því er fessa meira svert: personulega farið
menni bl - ekki, at fáma at ferum manni en
áttur heft - verið flókkrstjóri ferirra. B.II bbb-
.

þa, Þau í fyrri íslot sunn sinnið meira all
þa sunn eigin sigð heimur en tilgjöt fari tilde
þa, tveggj tilde: fari myg me ney, sneyð þa sunn
þa sunn fari tilgjöt meir myg go - vildum
þa - me dígi til fari tilgjöt meil, Þa sunn
allt . b3 en

A.T. H. S. H. S. S. S.

A. spingmenn, sem
eo - ipso eiga seti :
Eð. A. Hornungbj.

A K D

D O O

Akk. ðe var birkigjörð
og til um þær. Skönumur eftir 1900
var birkigjörð 19^{31.} vor
LB. T34

er ein t:ll. bæntur). Þó, en vilji heggja deilda sérst.
 Þóblai at veta um lög, heldur ásk. til stj., sem
 stj. get: t:ðaist t:llit til. Þó hinum sé ekki samþ.
 nema: annari deildinu. (294). Þessur er fak-
 lyndum. sumarhlá (294 - 295.)

Af t:ll. (nr. 22) 6. írs og umm. B.I 34 má
 ráða, at 1883 hafi orðið vandræð: rit af skipun
 skrifstofustj. frings, vegna þars at forsetar leildum
 hafi ekki komið sér saman, og star skipum nefnd
 til at koma með t:ll. Þessur til umhösta, en
 ekki sérst, at hinum hafi framar látið frá sér heymra.

Eftirlæktarv. er folt: Þen. 48. um ~~þó~~ hirbjú-
 gings skyldi koma saman 1884 til at veta
 endurháttur á ~~á~~ skipun hirbjúlegra miða, og
 skyldur söfnudir híða á fyrst fulltrúa. Fringið
 skyldi einumigur hafa vottajafarathv. (6. 159 f.)
 FNU. var t:ðaist aftur (A. 135-142 og 193). Þó stod
 þess kom fram frum fru. um nefnd, líka koma
 óbeint af söfnudeimur, :- þessur skyndi, en fyrst
 var felt. (Um. 193 ff. og 237 ff. fru. 6. 219).

A fyrir 1885 flutt: Þenn. Þrið. fræt. um at 1886
kenna samans Þorins kirkjumála mefnd, at all. óbernt
af söfnunum til at velta og gera till. um gins
kirkjumál. - Fræt. vor flett. A 148-150, 168-171
6. 160. Ísland. Þá móttenging um "at nafn
takna sín til mefndar og óg ófarið annan"; tvegtu

Vf. 5 eina unnu. fjörl. : e.d. 1885 regin Meag. St.
at hinn æti ekki halit velli at falla frá þeim ákv., sem
end-helf átar sams. : þessu frv. , þó n.d. hafi rísa
breytt þeim. : „fjat er svo sunn vitaskuld, at
End. hefur fullkomlega sama athavat: um fjörlög,
sins og Nd., og ef hinn vilh látta fjat hafa fyrirvara,
þá verður hinn set haldia frum sinnum velli; þegar
hinn ætlu ekki sunnarver um, at ástæða sá til at
vibja frá fyrri skotunum sinnum" A. 608.

Vf. 5 eina unnu. : sem eins fyrir um fjörl. vitni
Grímu Thorvaldss., og deildi meiri greini: als eiagi a
sunni meginstefnu: fjármáluum heldur sé deilum
mihi þeimur helst um fjárvætingar til ein-
stakrva manna og haldi hevor frum sinnum.
Meig. helda slíkt "þingdeilda-fjörlög" mefndan frum-
sögnunarmálpoltile. um slík smáatvít: meig. ekki

besta stífin og metta á, at e.t.w. vett: engin fjárl.
samþjælt (A 637-638).

G. Þr. Fr. svarað spessa seo, at deilhei var sér
ein meðt ^{bunar at bora sér saman} samþjælt at principi, en Gv. Th. hevit eigin
frans tilh. um principi-spennið. Fjárl. sé ekki
stofnun: minna hattur fóð spau komist i sameinat
þing, og sé ekki vitt fari at hinnast at deildurnar
komu sér seo saman um öll trúðatniti, at
sameinat þing hafi ekki eithverft til at skena
in. (A 642-643).

Evr. um teknörkum á sölu áfengra drygþeja
bær fyrir n.d., fundur semur n.d. meiri at
fari, at e.d. skyldi hafa samþjælt seo fráleitt frv.
og regin Eajill Egilsson, at e.d. fái umain
leid: sinum augum; en henni hefti óskat,
eftir at hafa komit með slíkt frv. (B. 149). At við
verge e.d. (Umur. i heild. B. 146-151).

A masta fundi hitur farið: n.d. meiri, vegna
unormalorum deginum átar, at gata hofs: ortum
semum um þot, sem frans haf: farið: e.d. fari
et fó semum henni at fregjá ást. til afellis.
Henni at fregjá til, þa sé ekki lengi n. samvinnar man
og sóna spargins, at hvar deildins sigrar henni vindingur.

A 1. um. ekki at greata næ heldum aðalnáhl. Frá allar
ne. A. 93.

2. minni bl. allsve. Meðanis Tomason gef út sérstakst
náhl. Niðurstóta hars, at hars sé ekki með felliður feri
at fylgja fer. Hugleikarum eittkvæð, út af fyrir sig,
en um líði verð: at breyfast, at mey trysging fyrir
jafnvætti: hinn landsblattans verð: ferugir, t-d-med
aggregatvi breytinum e-d., fannig, at þær geti
ekki sérstaklega viður hugleikarum. A. 939. En bi-
num at lenda á, at landskjónum fer. mi sítast hafi-
allir verit horrir ír hrik og at sega landskjóns-
iur signi, at þeim sé: hafa lægjat at várta meinvil.
Þeimra staða jáfneli björni þeimra albra, ef þær horrir
at einn vati: A. 939. Þeirrei meiri finnast þess danni,
at stórborayir hafi fulltrúntal að gengi at vethri til-
tölu: límatölu sínum og manntals alls landnefna. T-d-
haf: Nett-kork félissi jáfna tölu i öldunum deilds
þingvins: bandamálagum og minsta smáfelli, og
en getta vörn smáelenna gegn golfsorsteinum. A. 938.

5. 3. 1. um. it nekar M.T. tilritunar til U.S.A.

B. 1080.

Meðan - hundru: landir á, at með fer. um alpin landskj-
fari: sé farið fram á at myra horri: ytt Regnskúninga.
Geri at landskj. sé ^{nokku} upphaf fyrir feri, sé feri at hækst

Þingaskýr 1931

Magnús Þórsson var fræm frv: t.l. um bret. á h. nr. 29
3. nóv. 1915 um félags. Alþ. A. 504.

Bretta skráði 316 með að sérstöði í reitarmálefud
gró: sett.

Hálfð. Stf. var fræm brott. A 688, að einnig var: sett
sérstöð reitarmálefud.

Erlaug um. 6. 838-9.

Erlaug um. 6. 838-9.

Vente!